

num evilesce faciant, tam crassa et noxia præjudicia acri stylo prostituuntur atque exterminantur.

Fateor me hucusque ignorare, an aliqua generalis hujus spiritus historia Illyrici existat. Quidquid in tali pertractando argumento quidam recentiores scripserunt, exiguis limitibus eorum operam coarctarunt, cum fallaciis atque præstigiis nimii amoris patriæ et dialecti abrepti plerumque agant de sola Dalmatia, de Pannonia, Servia, de Slavis, de Polonia, Russia, atque in hisce rebus indagandis densa præjudiciorum caligine circumsepti plurima ædificant in nubibus, et meras opiniones resque futes tanquam oracula profundunt, neque ullam potissimum faciunt dignam mentionem antiqui **ILLYRICI**, quibus idcirco valde indignor, ac si quælibet hæc regio et dialectus nihil prorsus cum primordiis Illyrici, quod tamen et Græci et Romani venerabantur, communis uspiam territorium habuisset.

Horum Scriptorum opera sunt apprime excutienda, et quæ falso jactant atque extollunt, tanquam absurda rejicienda. Quid hercle, populus vagus et miser, qui primum sæculo septimo mundo innotuit quasi e terra aut nihilo repente prosiliens, quive adhuc nostris temporibus multum rudis est et incultus, dabit nunc suum slavicum initium et nomen vetustissimæ Genti et Linguae? Pudet
for-